

1. Bílá místa na tvém těle děvče nejsou-je to tak.
Mám tě zmapovanou víc, než si sama můžeš přát.
Ještě víc než si sama můžeš přát. Znam všechny ženy v tvém těle,
všechny měl jsem je v náručí. S každou z nich jsem se dostal už po nocích do křížku.
A čerta mi záleží na tom, že tím,
kdo v područí tvých rozmarů končí jsem vždycky já.

R: Co má být? Jsem totiž tím, kdo z tvý klenotnice má víc šperků než by si mohl přát.

Jsem tím, pro koho tvý tělo bílý jak květy kornoutice až k ránu voní-hmm voní.

To já jsem tím, komu se tvý dlaně jak tanečnice,
když stmívá se, na těle roztančí. Co říct?

Tak už to bývá, je noc a jenom večernice nás hlídá a v tvářích hoří.

Jen zírání a v tvářích hoří.

2. Máš tělo jako vrba za noci, když čekáš na zповěď.
Máš tělo jako vrba-samý otázky a žádná odpověď.
Jen samý otázky a žádná odpověď. Já cítím všechny ty ženy,
a když tě svírám v náručí má představa kdo, z koho se rozpadá.

Kdo je tu lovcem a kdo štvá zvěř?

Náhle tím, kdo v područí tvých rozmarů končí jsem zase já.

R: Co má být...